

[Lange.]

sætning til de privates Skat til Kommunerne ikke er steget i en Række Aar, men over for dette maa jeg fremhæve, at Aktieselskabsskatten til Staten er undergaaet en meget stærk Stigning, og vi vil sandsynligvis komme til at opleve mere i samme Retning. Jeg kan derfor heller ikke gaa med til den Forhøjelse, der her er Tale om, men vil fremhæve, at Brugsforeningerne i mange Tilfælde konkurrerer ikke alene med det frie Erhvervs selvstændige Udøvere, men ogsaa med Aktieselskaber, og det er urimeligt, at denne Ulighed skal bestaa.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men vil blot pege paa § 45, der maa siges at give meget vidtgaaende Regler om Oplysninger til Ligningsmyndighederne. Vi er naturligvis ikke af den Opfattelse, at der ikke skal kunne skaffes nødvendige Oplysninger frem; men der maa være en Grænse for, hvad der kan kræves af Oplysninger, og det maa i alt Fald være saaledes, at der ikke skaffes Oplysninger frem, som paa en eller anden Maade vil kunne misbruges.

Dette Lovforslag og de efterfølgende, som man vil have gennemført, kan vel ikke i og for sig siges at være overraskende; det kan heller ikke blive nogen Overraskelse, at vi gaar ind i en Periode med stærkt stigende Skatter. Mit Parti har forudset, at naar man har givet en Regering som den, vi i Øjeblikket har, en saa vidtgaaende Magt, maa det give sig Udslag i en Række forøgede Skattebyrder for Skatteyderne.

Mit Parti vil gerne medvirke til om muligt at faa gennemført nogle Ændringer i Lovforslaget, hvad vi dog ikke har meget Haab om, men vi kan i alt Fald for Hovedpunkternes Vedkommende ikke medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Oluf Johansen: Ændringer i Loven om personlig Skat til Kommunen har efter mit Partis Opfattelse længe været tiltrængt paa forskellige Omraader, og jeg hilser derfor med Glæde, at den højtærede Indenrigsminister gennem flere Aar har forfulgt sit Maal og Gang paa Gang er kommet til Rigsdagen med Forslag, der tager Sigte herpaa. Det kunde se ud til, at Forholdene

politisk nu er lagt saadan til Rette, at den højtærede Minister vil faa mere Lovgivningsheld. Allerede før Jul lykkedes det saaledes Ministeren at faa gennemført en frisindet kommunal Valglov indebærende lige og almindelig Valgret. Nu staar vi over for Skattespørgsmaalene, og det er mit Haab, at det her skal lykkes at gennemføre de Ændringer, som vi ud fra vort Synspunkt finder rigtige. Vel er det et selvstændigt Lovforslag, vi her har til Behandling, men Betydningen af dets Gennemførelse for den kommunale Beskatning maa ses i Forbindelse med Indholdet af andre af Ministeren fremsatte Lovforslag. Jeg tænker her paa de to Udligningsforslag, det lille, omhandlende København, Frederiksberg og Gentofte, og det store Udligningsforslag, Landsudligningsforslaget. Tilsammen vil disse Lovforslag ved deres Gennemførelse give den længe ventede Retfærdighed og Ligevægt i den kommunale Beskatning, og de vil give en god Baggrund for den bebudede Skattekommissions Arbejde. Denne vil kunne faa Tid til at gaa i Dybden med sine Undersøgelser, uden at de største Uretfærdigheder raaber højt paa den.

Bortset fra, at det foreliggende Lovforslag tilsigter en Række tiltrængte tekniske Ændringer og samler forskellige Skattebestemmelser under eet, betyder dets Gennemførelse efter mit Partis Opfattelse en rationel Bedring af vore Skatteforhold. Lovforslagets Hovedpunkter falder i tre Grupper. Det drejer sig om Ændringer i den personlige Beskatning i Opholdskommunen, om Ændringer i Erhvervsbeskatningen samt om Forhøjelse af Aktieselskabsbeskatningen. Jeg skal knytte nogle faa Bemærkninger til hvert af disse tre Spørgsmaal.

Forbedringen i Opholdsbeskatningen finder jeg deri, at Maksimum for Forhøjelserne, der nu er 30 og 40 pCt., henholdsvis hvor man bruger Kildeartsberegning, og hvor man ikke bruger den, forhøjes med 10 pCt. til henholdsvis 40 og 50 pCt. Dette vil have den udmærkede Virkning, at de største Indtægter, der har stor Bæreevne, kan faa en naturlig Forhøjelse, hvilket vil give en tiltrængt Lettelse nedefter. Jeg forstaar derfor ikke de Betragtninger, som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) gjorde gældende om, at det var Mellemindtægterne, man dermed ramte.